

OKO 3

61. ročník krajské soutěží
přehlídky amatérských divadel

neděle 17. 3. 2024
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:

O perníkové chaloupce
aneb Jenom jako!

Nájemníci

Jmenuji se Christopher

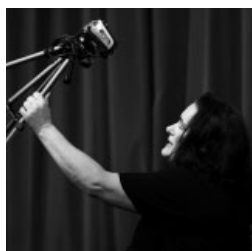
VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Modelka XXL

Lijavec

OKEM poroty:

hodnotí Jaroslav Kodeš

MODELKA XXL / MonAmour Mnich

Divadelní soubor MonAmour z Mnichu, malé obce v okrese Pelhřimov s asi necelými pěti sty obyvateli, se zaměřuje výlučně na divadlo jednoho herce. Vznikl v roce 2023 a ve stejném roce na

Třeštském divadelním jaru zazářil s vlastní autorskou inscenací „Dokud se randí“. Byl nominován na Národní přehlídku divadel jednoho herce v Kaznějově a doporučen na Krakonošův divadelní podzim. Od té doby s touto inscenací navštívil mnoho míst v republice.

Altánův výkřik!

*I mojí velkou vášní jest bílý sex,
z modelky XXL bych nikdy neudělal svoji ex.*

Jádro souboru tvoří dvě ženy Monika Nováková a Bety Minářů, které dlouhodobě spolupracují, a to ještě pod hlavičkou DS Tyl Dačice. Zde vznikla v roce 2019 i jejich letošní soutěžní inscenace Modelka XXL.

Autorkou scénáře je Vendula Borůvková, jež napsala tento text pro studiovou scénu HaDivadla v roce 2010. Děvčatům z MonAmour se scénář zalíbil, a tak toto monodrama nazkoušela. Hra je sondou do života mladé ženy, která si potřebuje dokázat, že za něco

stojí. Bojuje s nadváhou, kalorickými tabulkami, se sny stát se úspěšnou modelkou, s životními stereotypy, formovanými rodiči i sociálními sítěmi a obecným společenským diktátem, jak má vypadat současná úspěšná žena. Monika Nováková všechno toto herecky zvládá s velkou přesvědčivostí, jevištní jistotou i nadhledem. Je to výkon, který se nebojí sebeironie, obnaženosti i dojemných poloh. A ani vulgarit, neboť její jevištní existence je natolik suverénní, že k sobě i o sobě si může dovolit mluvit slovy hodně neuctivými. Diváky si Monika získala během několika prvních minut.

Nesmím opomenout ani režisérku Bety Minářů, která Monice pomáhá a citlivě ji vede ke shora zmiňovanému výkonu. V této souvislosti nás proto napadá, zda vůbec by se toto monodrama, v podání souboru MonAmour, mohlo ještě vylepšit. A je tu jakési dramaturgické doporučení, které se týká především samotného scénáře. Jde o to, aby se vyprávění o problémech s nadváhou postupně začalo zabývat hlavně tím, jestli vůbec má smysl honit se za pochybnou kariérou, kterou mi dlouho podsouvala matka, a zda nebyť raději sama sebou v těle velikosti XXL, ale mít s ní opět dobrý vztah. Je to jen k úvaze a přemýšlení, třeba při tvorbě

nové inscenace, že diváka vždy víc zaujmu, když rozpracuji ještě nějakou myšlenku, než jen být velmi vydařené a vtipné hlášky obecně.

Souboru MonAmour děkuji za hezké představení a těším se na další jeho umělecký počín.

Ohlasy z foyer

- ★ První půlka hry byla lepší.
- ★ Maminka hrdinky by si zasloužila pár facek
- ★ MonAmour nezklamal, opět to bylo báječné.
- ★ Super hláška outfíčink domů, to si musím zapamatovat.

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

LIJAVEC / Divadelní soubor Zvonokaplička

Divadelní spolek Zvonokaplička z Prosenické Lhoty přivezl na Třeštské divadelní jaro hru Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka Lijavec. Už samotný název souboru a místo, odkud přijel, se nám jeví, jako by to vymyslel samotný fiktivní český génius Jára Cimrman.

Samotná hra pochází z repertoáru Divadla Jára Cimrmana, a na svět přišla v roce 1982. Divadlo Jára Cimrmana existuje od konce šedesátých let a během krátké doby si našlo svojším a svébytným laskavým humorem spoustu příznivců. Otázkou je, proč v naší republice vzniká tolik amatérských souborů, kteří mají potřebu „kopírovat“ hry pánů Svěráka a Smoljaka. Vždyť jejich hry o Cimrmanovi mají ustálený řád, který nelze opustit. Inscenátoři, kteří by překročili tento postup a začali samotnou hru upravovat, přidávat či ubírat již napsaný a vyslovený text, by se téměř dopustili smrtelného hříchu a početná skupina fans by jim to neodpustila.

Altánův výkřik!

Ovšem odpuste, přirozený stud mi brání, tepat verše na téma Cimrmani.

musí být traktován, tak jak byl vysloven poprvé. Pokud něco k tomu vtipu přidáte, je to špatně.

Zvonokaplička přistoupila ke hře s velkou pokorou a upřímností, nesnažili se předvádět či pitvořit, chtěli pouze existovat v duchu Svěráka, Smoljaka, a nakonec i Cimrmana. A to se jim podle mého soudu povedlo. Pravdou také je, že se jim to dařilo více v první polovině hry. V té druhé polovině, když se osazenstvo herců obohatilo o nové tváře, vypluly na svět problémy s vytvářením hereckých situací. A tady se skýtá pro soubor jistá výzva: Co zkusit jiný žánr a prověřit tak své možnosti?. Nemyslím si, že k tomu někdy, alespoň ne v brzké době dojde... Pánové ze Zvonokapličky chtějí být nadále světloňoši díla Járy Cimrmana, a víceméně dělají to dobře. Viděl jsem již několik souborů, kteří se o to pokoušeli, ale žel žádný z nich na Zvonokapličku neměl.

A tady se nachází odpověď, proč tolik nadšenců chodí na hry pánů Smoljaka a Svěráka (i kdyby to hráli martané), oni chtějí originalitu, oni chtějí poslouchat stejný vtip, i kdyby jej slyšeli po sté, ale

Ohlasy z foyer

- ★ Bylo super, že se herci nesnažili parodovat herce z originálního obsazení hry.
- ★ Bylo to super.
- ★ Typická cimrmanovina.
- ★ Miluji Cimrmanovský humor, souboru se hra povedla.

OKO zaostřuje na:

Akademie umění a kultury v Třebí

1.

Akademie a umění kultury v Třebí je projekt pod hlavičkou místní základní umělecké školy, který poskytuje seniorům a seniorkám odborné neakreditované studium ve vybraných uměleckých oborech. Literárně dramatický obor je vyučován od akademického roku 2021/2022. Žáci jsou ve věku 60+, držitelé ZTP průkazu se mohou zapsat již od věku 55 let.

V literárně dramatickém oboru se žáci věnují nejen divadlu na úrovni „ochotníků“ pod vedením profesionálních lektorů, ale rozvíjí i své osobnostně-sociální dovednosti, spolupráci, vzájemné naslouchání, vnímání a empatii. Umělecká rovina je založena na dramatické hře a improvizaci. Zaměřuje se na hlasové a pohybové dovednosti. Volný čas seniorů je naplněn aktivní činností a nemají tedy čas na „poflakování“ a „bloumání“ po ulicích vedoucích často k nežádoucím aktivitám.

OKO představuje hru:

O perníkové chaloupce aneb Jenom jako!

Akademie umění a kultury v Třebí / autor: Vlastimil Peška
pohádka / 50 minut bez přestávky

Dramatizace klasické pohádky Vlastimila Pešky O perníkové chaloupce aneb Jenom jako! patří k jeho nejhranějším. Věrně je zachován příběh o tatínkovi dřevorubci a o jeho dětech Jeníčkovi a Mařence, kteří zabloudí v lese a dojdou k perníkové chaloupce. V té však nebydlí žádná dobrota, ale zlobivá Ježibaba s Ježidědkem. Principem je hraní si na pohádku, kde se vše děje „jenom jako“. Tedy i děje strašidelné a kruté, které se díky tomuto zvolenému principu stávají legrační a hravé. Takové jsou i postavy dramatizace. Ty nejenom pobaví a potěší malého diváka, ale i samotné herce. Veselá pohádka s písničkami.

OKO zaostřuje na:

Bezchibi: spolek divadelní Brtnice

2.

V roce 1987 byl v Brtnici založen Divadelní soubor Bezchibi. Po nastudování třech děl, i přes jejich poměrně značný úspěch, v roce 1990 v bouřlivých porevolučních dobách „pozastavil činnost“. Jednoho jarního dne roku 2001 se sešlo několik lidí v restauraci Na Radnici, aby si dali nelehký úkol. Po více než deseti letech opět vrátit lidem v Brtnici umění a kulturu. Přes různé peripetie, dobře známé všem ochotnickým souborům, se činnost podařilo obnovit a funguje dodnes. Soubor se věnuje různým žánrům, především komediím, ale vyzkoušel i pohádku, detektivku či drama. Z posledních let jsou to například hry Amant, Rocker a dvě staré dámy, Osiřelý západ, Centrál Park West, Muž sedmi sester, Do hrobky tanečním krokem a další.

OKO představuje hru:

Nájemníci

**Bezchibi: divadelní spolek Brtnice / autor: Michael Cooney
komedie / 90 minut bez přestávky**

Hlavní postavou je Miluna Kadrnožková, která žije se svým mužem Luďou a podnájemnicí Kájou ve velkém domě. Miluna se dostane do nemilé situace, k níž se nechce přiznat svému muži. Náhodně díky tomu objevuje trhliny v sociálním systému a využívá dávky, o kterých by normální člověk neměl ani ponětí. Luďa u své ženy objeví záhadný kufřík, a tak si pozve domů manželskou poradkyni Plzakovou. Miluna se mezitím do svých podvodů postupně zaplétá víc, než plánovala. Podnájemnice Kája místo aby chystala vlastní svatbu, pomáhá Miluně a postupně se do jejich svízelné dostává také. Pomáhá také tetka Jiřina, která je v obelhávání sociálního systému stejně dobrá jako Miluna. Když se k tomu přidá zaměstnanec sociálního úřadu Jouza a sociální pracovníce Holá, vznikne plno záměn, omylů a situací, ze kterých jde jen těžko vybruslit.

OKO zaostřuje na:

Divadelní soubor Karla Čapka Třešť

3.

Ochotnická jednota v Třešti byla založena 16. září 1923. V roce 1939 došlo ke sloučení s Dělnickým dramatickým souborem. Po smrti Karla Čapka, s laskavým svolením jeho choti paní Olgy Scheinpflugové, bylo připojeno do názvu souboru spisovatelovo jméno, které nese soubor dodnes. Od roku 1960 působil soubor při Domu kultury v Třešti, který mu poskytoval zázemí a loutkářům samostatnou scénu. O rok později byla založena divadelní přehlídka Třeštské divadelní jaro. V souvislosti s avizovaným zrušením MěKS jako příspěvkové organizace (2009) se soubor k 1. lednu 2008 zaregistroval jako občanské sdružení pod názvem Divadelní soubor Karla Čapka Třešť, od roku 2015 je zapsaným spolkem. Od svého založení nastudoval přes 220 inscenací a je držitelem řady cen, včetně čtyřnásobného ocenění Zlatá jeřábina za nejlepší kulturní počin v Kraji Vysočina.

OKO představuje hru:

Jmenuji se Christopher

Divadelní soubor Karla Čapka Třešť

**autor: D. Obrdlíková, R. Mikeš na motivy Marka Haddona
detektivní příběh / 120 minut s přestávkou**

Neobyčejný, místy napínavý, místy dojemný příběh patnáctiletého Christophera, který v noci na zahradě objeví zabitého psa. Coby obdivovatel Sherlocka Holmesa se rozhodne vést detektivní pátrání. Díky vyšetřování se vydává na dobrodružnou cestu, která obrátí jeho svět vzhůru nohama. Vyjasní nejen záhadu se psem, ale i některá tabu vlastní rodiny. Chlapec je mimořádně nadaný, vyniká v matematice, ale v každodenním životě je ztracený, k cizím lidem nedůvěřivý. Tak trochu detektivní příběh odhaluje duševní život geniálního Christophera trpícího Aspergerovým syndromem. „Normální“ lidé často nechápou, jak uvažují a co prožívají lidé s poruchou autistického spektra.

Na co se můžete těšit zítra?

18. 3. v 9.30 hod. Čertovská babička
hraje DS Třeštica při ZŠ Třešť

18. 3. v 19.30 hod. Uděláte mi to znova?
hrají Zmatkaři z Dobronína

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2024

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / Redakce a tisk: TIC Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, Město Třešť a Martin Čáp